

Under nærværende Forhold troer jeg derfor at burde, navnlig med Hensyn til den langt fremrykkede Tid, indstille til det ærede Thing, at det foreliggende Lovforslag sættes i Bero, for at et nyt, efter de nu rindne Erfaringer omdannet, og i sine Dele mere consequent sammensat Lovudkast til Jagtvæsenets Ordning og Markfredens Sikkerelse, af Regjeringen kan blive forelagt den næste Rigsdag.

Kjøbenhavn den 25de Februar 1851.

Berthelsen. Flensborg. Holberg.
D. Nielsen. Orholm. Stampe.
Treschow.
Drøfver.

LIV.

Betænkning

angaaende

Forslag til Finantslov for 1851—52.

Afgivne af Landsthingets Udvalg.

Det ærede Thing har overdraget Under- tegnede at afgive Betænkning over det frem- lagte Forslag til Finantsloven for 1851—52. Det ligger ikke umiddelbart i vort Hverd, at gaae ind paa en Undersøgelse af alle Spørgs- maal, som kunne knyttes til Finantsloven. Flere af de Gjenstande, som have været under Behandling i Folkethinget kunde der vel være Anledning til at drøfte; men, selv om man vilde indskrænke sig til at tage disse under Be- handling, vilde det, efter vor Formening, mangle den ærede Forsamling paa den fornødne Tid til at bringe en saadan Forhandling til- ende, hvis Loven skal føres igjennem Rigs- dagens 2de Afdelinger og modtage hans Majestæts Sanction førend den 1ste April. Der maa derfor ikke, med Hensyn til de Gjenstande, som ere uberørte, udtrages nogen Slutning enten af Billigelse eller Misbilligelse, naar

Udvalget indskrænker sig til de i det Følgende gjorte Bemærkninger.

Den Indskydelse paa Finantsloven, som tilkommer enhver af den lovgivende Magts tre Dele, vil efterhaanden blive klar for Alle, og dette Resultat vil uden Tvivl tilveiebringes under Udviklingens rolige Gang, saa at den exe- cutive Magts Indskydelse paa Finantslovens Tilblivelse bliver bevaret i sin rette Maade. Da det er klart, at Rigsdagen, uden at gribe ind i selve Administrationen, maa igjennem Finantsloven indvirke indirecte paa Admini- strationens Gang, kan Udvalget ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa en Fremgangs- maade, som har fundet Sted, og som er frem- traadt ved Pengebevillinger, hvorom Forslag ere udgaaede fra Rigsdagens Medlemmer, og som, uden at optages af Ministeriet, ere til- staaede til et eller andet Foretagende. Det er nemlig indlysende, at den lovgivende Magt paa en ganske anden Maade griber ind i Ad- ministrationens Gang ved at bevilge Penge til Noget, som Regjeringen ikke har forlangt, end ved at nægte eller nedsette en foreslaaet Sum.

Det maa paastaaes, at Rigsdagen alle- rede i denne Session har modtaget flere Ga- geringsreglementer for Embedsmænd, efter- som den noie Drøftelse af Forholdet imellem Embeds- mændenes Gagering og deres Embeders større eller mindre Vigtighed og Omfang, som Rigsdagen kan anvende paa et saadant særegent Lovfor- slag, ikke under Finantslovens Behandling kan blive mulig ved de deri opførte ureglementerede Lønninger. Naar der desuden sees hen til den forfortede Discussion, som opnaaes for Udka- stet til Finantsloven ved normerede Gager, kan man ikke betvivle, at de tilbagestaaende Gage- ringsreglementer ville om ikke lang Tid blive fremlagte, efter hvis Antagelse en væsentlig Grund vil bortfalde til at optage i Finantsloven det Forbe- hold, som gjøres ved Clausulen „bortfalder ved Vacance“, en Fremgangsmaade, som et Min- dretal af Udvalget ikke kan billige, og en Ud- tryksmaade, som Fleerheden af Udvalget anseer mindre heldig. Hvis denne Formel skal til- kjendegive, at det nærmere skal afgjøres, om Embedet bør bortfalde, antager Udvalgets Fleer- tal, at dette rigtigere vilde udtrykkes med: „Ved indtrædende Vacance bliver det ved Lov at be-